

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 17

Vziať na seba Pánovo meno

(z myšlienok pápeža Františka)

„Nevezmeš meno Pána, svojho Boha, nadarmo!“ (Ex 20,7)

Správne treba toto Božie slovo čítať ako výzvu neurážať Božie meno a vyhnúť sa jeho použitiu nevhodne.

Tento jasný význam nás pripravuje na hlbšie chápanie týchto drahocenných slov, aby sme Božie meno nepoužívali nadarmo, nemiestne. Vypočujme si ich lepšie. Verzia „Nevyslovíš“ je prekladom výrazu, ktorý v hebrejčine ako i gréčtine doslova znamená „nevezmeš na seba, nenaložíš na seba“.

Výraz „nadarmo“ je jasnejší a chce sa ním povedať: „naprázdno, zbytočne“. Odkazuje na prázdnu schránku, formu bez obsahu. Je to typická črta pokrytectva, formalizmu a lži, používania

slov či Božieho mena naprázdno, nepravdivo.

Meno je v Biblii vyjadrením vnútornej pravdy o veciach a najmä o ľuďoch. Meno často predstavuje poslanie. Napríklad, Abrahám v knihe Genezis (porov. 17,5) a Šimon Peter v evanjeliách (porov. Jn 1,42) dostávajú nové meno, aby sa naznačovalo obrat v ich živote. Skutočne poznať Božie meno vedie k zmene vlastného života: momentu, keď Mojžiš spoznal Božie meno, jeho život sa zmenil (porov. Ex 3,13-15). Božie meno sa v hebrejskom kulte slávnostne vyslovuje v Deň zmierenia, kedy ľud získava odpustenie, lebo skrze meno dochádza k strenutiu so samotným životom Boha, ktorý je milosrdenstvom.

„Vziať [na seba] Božie meno“ teda vyjadruje prevzatie jeho skutočnosti na nás samých, vstup do pevného vzťahu, do úzkeho vzťahu s ním.

Niekoľko by sa mohol spýtať: je vôbec možné vziať na seba Božie meno pokryteckým spôsobom, ako nejakú formalitu, naprázdno? Odpoveď na to je, žiaľ, pozitívna: áno, je to možné. Je možné žiť vo falošnom vzťahu s Bohom. Ježiš to hovoril o zákonníkoch; to, čo robili, nebolo to, čo chcel Boh. Hovorili o Bohu, ale nekonali Božiu vôľu. Rada, ktorú Ježiš dáva, preto znie: „*Robte, čo hovoria, ale nerobte to, čo robia oni sami*“ [porov. Mt 23,3]. Je teda možné žiť vo falošnom vzťahu s Bohom, ako tí zákonníci.

Toto Slovo z Desatora je skutočným pozvaním do vzťahu s Bohom, ktorý nebude falošným, ale bude bez pretvácky; pozvaním do vzťahu, v ktorom sa mu zveríme úplne, všetkým tým, čím sme.

Takéto je kresťanstvo, ktoré sa dotýka srdca. Ako to, že sa svätci dokázali tak veľmi dotknúť srdca? Lebo svätci nielen k srdciam hovoria, ale nimi hýbu! Srdce sa pohne, keď sa k nemu svätý človek prihovorie, keď mu o niečom hovorí. Svätci to dokážu preto, lebo v nich vidíme to, po čom naše srdce hlboko túži: autentickosť, opravdivé vzťahy, radikálnosť. A toto sa dá vidieť aj u tých tzv. „svätých z vedľajších dverí“, ktorými sú napr.

mnohí rodičia, ktorí svojim deťom dávajú príklad dôsledného, jednoduchého, čestného a šľachetného života.

Ak sa znásobia kresťania, ktorí na seba berú Božie meno bez falošnosti, uskutočňujúc tak prvú prosbu z Otčenáša «Posväť sa, meno tvoje», hlásaniu Cirkvi sa dostane viac sluchu a ukáže sa vierohodnejším. Ak náš konkrétny život zjavuje Božie meno, ukazuje, aký krásny je krst a akým veľkým darom je Eucharistia, aká vznešená jednota je medzi naším telom a Telom Krista: Kristus v nás a my v ňom! Zjednotení! Toto nie je pokrytectvo, toto je pravda. Toto nie je rečenie či odriekanie modlitieb ako papagáj, toto je modlenie sa srdcom, toto znamená milovať Pána.

Stojí za to vziať na seba Božie meno, pretože on vzal na seba naše meno až do krajnosti, a dokonca aj zlo, ktoré je v nás. Prevzal to na seba, aby nám odpustil, aby do nášho srdca vložil svoju lásku. Preto Boh v tomto prikázaní žiada: „Vezmi ma na seba, lebo ja som ťa vzal na seba.“

Ktokoľvek môže vzývať sväté meno Pána, ktorý je vernou a milosrdnou Láskou, nech by sa nachádzal v akejkol'vek situácii. Boh nikdy nepovie „nie“ srdcu, ktoré ho vzýva úprimne. A vráťme sa ešte k úlohám na doma: Naučme deti správne sa žehnať znakom kríža.

Základné charakteristiky pútnictva

(zvláštnosti a typické črty púťi)

Púte v stredoveku sú osobitou zvláštnosťou. Stredovekého pútnika bolo poznať už z diaľky podľa typického odevu a vybavenia. Pútnik totiž chodil v plášti s kapucňou, dlhou palicou, brašnou, fľašou na vodu, ružencom a pútnickým odznakom, ktorý pred začiatkom púte požehnával kňaz. Takto vystrojeného pútnika nesmel nikto prepadnúť, svojvoľne uväzniť, či nebudaj okradnúť. Kto tieto ustanovenia porušil, hrozilo mu vyobcovanie z Cirkvi.

Typickou črtou pre stredovekých pútnikov bolo putovanie peši. Bol to prejav pokánia. Aj vznešené osoby často vykonávali aspoň posledný úsek púte pešo a bez obuvi ako znamenie pokory.

S návštevou pútnického miesta boli spojené určité rituály. Väčšiu časť strávil pútnik v modlitbe, ktorá bola spojená s prejavmi pokánia. Pútnici často prespávali v chráme v nádeji, že ich patrón chrámu, či miestny svätec uzdraví, či splní ich prosbu. Vyvrcholením púte bola možnosť vidieť ostatky svätca, prípadne možnosť dotknúť sa ich.

Osobitným prejavom zbožnosti pútnikov boli ďakovné predmety - *ofery* - ktoré pútnici so sebou prinášali na púť

a darovali ich do chrámu. Darovanie ofery chrámu v čase púte sa pokladalo za obetovanie Bohu a bolo vždy spojené s konkrétnou žiadosťou. Najpočetnejšie boli zastúpené votívne dary – napodobneniny, zvyčajne zmenšené kópie chorobou postihnutých častí tela (ruky, nohy, oči, tvár), vnútorných orgánov (pľúca, srdce). Ich darovanie malo spôsobiť výmenu chorých údov za zdravé. Veľmi častý je aj motív srdca alebo kľáčiacej postavy so srdcom v ruke. Nesymbolizuje iba postihnutý orgán, ale je aj dôkazom viery a vrúcnej lásky k Bohu. Obeta znázorňujúca obilné klasy mala zaistiť dobrú úrodu. Všetky tieto prosebné dary sa obetovali počas obradov s úmyslom vyprosiť si zdravie pre znázornené časti tela, či ochranu rodinných príbytkov, úrody, atď. a ukladali sa k milostivému oltáru. Zvyčajne to bolo v jednotlivých chrámoch zorganizované tak, že pútnici najprv obišli oltár zozadu, niektorí aj kolenačky, dotkli sa oltára a pobozkali ostatky svätého. Na záver tejto zbožnej úcty a pokory položili do pripravených košov dary alebo do vyložených pokladničiek peňažné príspevky.

Zaujímavým javom na týchto pútiach bolo dotýkanie sa sôch, či obrazov. Bolo to považované za dôležitú udalosť celej pútnickej slávnosti. Uskutočňovalo sa ihneď po príchode do chrámu a bolo spojené s vyslovovaním modlitby, spojenej s prosbou alebo sľubom. Po nich mal pútnik možnosť kúpiť si na púti obrázok, sošku, atď., ktoré boli oficiálne, liturgicky dotýkané a spravidla opatrené úradnou pečatou pravosti, významnou pre identifikáciu a datovanie. Dotýkaným predmetom pripisovali pútnici divotvornú moc, pretože pri dotyku s originálom získavali časť jeho sacra. Odnášali ich domov do kultového kúta, či do výklenku svojho domu ako niečo veľmi vzácne, obdarené nadprirodzenými vlastnosťami, lebo boli aspoň v krátkom dotyku s milostivou sochou alebo

obrazom. Na pútnické miesta sa nosili aj iné predmety, ktoré veriaci sami prikladali k originálom. Sú to tzv. nosiče sviatostného znamenia. Okrem rôznych svätých obrázkov to boli škapuliare, ružence, medailóniky a rôzne iné osobné predmety. Cirkev túto prax tolerovala a medzi ľuďmi bola neobyčajne rozšírená.

Ako pamiatku na púť si pútnici odnášali rôzne predmety, špecifické pre navštívené miesto. Jednalo sa hlavne o rôzne sošky, či ikony. Pôsobili hlavne ako ochrancovia domu a umiestňovali sa v interiéri domu, často spolu s maľbami na skle.

Rituály, charakteristiky, dary, či iné špecifické črty pútí alebo pútnikov sa postupom času menili a vyvíjali, čo je možné pozorovať predovšetkým v súčasnej dobe.

Rásť v dokonalosti

(myšlienka na potešenie duše)

Ktosi sa opýtal otca Antona: „Čo mám dodržiavať, aby som sa páčil Bohu?“

Starec odvetil: „*Dodržiavaj všetko, čo ti poviem. Kamkoľvek pôjdeš, stále maj pred očami Boha. Čokoľvek budeš robiť, nech je základom tvojho konania Písmo. Kdekoľvek sa budeš nachádzať, neodchádzaj odtiaľ prirýchlo.*

Dodržiavaj tieto tri prikázania a budeš spasený.“

Ježiš Kristus je cestou k dokonalosti a každý z nás je povolaný k plnosti kresťanského života.

„*Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“*

(Mt 5,48)

Chrám ako predobraz Kristovho tajomstva

(obzretie sa za rekonštrukciou farského chrámu)

Chrám je vo všetkých náboženstvách posvätné miesto, vďaka ktorému prichádza človek do kontaktu so svetom Boha, teda je vďaka chrámu prenášaný do iného sveta, do Božej prítomnosti.

Východný chrám už na prvý pohľad vyniká svojou mystickosťou a tajomnosťou, k čomu prispieva vnútorné usporiadanie chrámu, množstvo fresiek a ikon, ale najmä tajomnosť najsvätejšieho miesta – svätyne, ktorá je pre laika „ukrytá“ za obrazovou stenou – ikonostasom.

Aby aj náš chrám spĺňal všetky atribúty východného chrámu a vynikal mystickosťou (farebné rozlíšenie, symbolika, ikony...) pristúpili sme v našej farnosti k menšej rekonštrukcii interiéru chrámu.

Svätyňa chrámu

Svätyňa je od lode oddelená závesom, dverami alebo ikonostasom, pretože je to najsvätejšie miesto. V nej sa nachádza svätý stôl, na ktorom sa slávi božská liturgia, a prináša sa obeta.

Iba tí, ktorým bola zverená posvätná služba, môžu tam vojsť, aby konali posvätné obrady.

Kvôli týmto charakteristikám sme pristúpili k rekonštrukcii žertveníkov, odstráneniu lavíc v oltárnej časti a vymaľovaniu svätyne modrou (nebeskou) farbou.

Sprievody a iné pohyby určujú vzťah medzi loďou a svätyňou a orientujú veriacich k prestolu.

Svätyňa je od lode oddelený aj vyvýšeným stupňom, ktorý sa nazýva **solea**. Táto solea má viac praktický ako duchovný význam. Oddeluje ľud od ikonostasu, aby sa mohli slúženia sláviť v pokoji a aby boží ľud dobre videl a počul všetky tieto úkony.

Ambón

Polkruhovitý výbežok zo soley pred cárskymi dverami, ktorý sme aj my zrealizovali v našom chráme, sa nazýva **ambón**. Na tomto mieste stojí diakon pri prednášaní ekténií, odtiaľto sa na liturgii číta evanjelium a rozdáva Kristovo telo a krv veriacim. Polkruhovitý tvar symbolizuje odvalený kameň Kristovho hrobu. Diakon, ktorý na ňom stojí, symbolizuje anjela ohlasujúceho zvesť o Kristovom vzkriesení. Netreba si ho mýliť s analojom (podstavcom).

Sakristia a miestnosť pre rodiny s malými deťmi

Sakristia je podľa rozličných predpisov Cirkvi miestnosť, v ktorej sa uchováva posvätná výbava chrámu a v ktorej sa kňaz (kňazi) a miništranti pripravujú na slávenie liturgie.

V minulosti sakristia slúžila nielen na uchovávanie liturgických kníh, či rúch, ale v určitom období v sakristiách bola uchovávaná aj samotná Eucharistia. Z dejín cirkevných koncilov a synod vieme, že niektoré z nich sa konali vo veľkých sakristiách pri významných chrámoch (napr. Kartágo v roku 419).

V súčasnosti však možno vidieť, že v rozličných farnostiach sú v sakristii starší ľudia, prípadne tí, čo majú vážne zdravotné ťažkosti, tiež sa tam nachádzajú počas bohoslužieb aj rodiny s malými deťmi. To, či niekto môže zostať v sakristii počas bohoslužieb alebo nie, je výlučne na rozhodnutí miestneho kňaza, aj keď z praktického, bezpečnostného a hygienického hľadiska je vhodné, aby sakristia aj počas bohoslužby zostala výhradne k dispozícii kňazovi, miništrantom.

V tejto súvislosti sme v našom chráme pri rekonštrukcii vytvorili **miesto pre imobilných veriacich v chráme (v chodbičke naľavo od oltára) a taktiež zriadili miestnosť pre**

rodiny s malými deťmi (pri vstupe do predsiene chrámu miestnosť vpravo), keďže veľa detí bolo počas obradov v sakristii. Táto miestnosť má slúžiť predovšetkým na to, aby rodičia učili svoje deti vnímať a prežívať bohoslužby v chráme v duchu určitých pravidiel.

V súčasnosti nechávajú rodičia svoje deti počas bohoslužieb často vykrikovať, zabávať sa, behať po chráme... Chrám nie je miesto na hranie, či reštaurácia... a to sú skutočnosti, ktoré dieťa učíme už od malička, primerane jeho veku a schopnostiam.

Čo je najdôležitejšie, v samotnej miestnosti pre rodičov s deťmi bude dieťa (na rozdiel od sakristie) vidieť a aj zmyslami vnímať, čo sa deje v chráme počas bohoslužieb. Deti majú aj lepší výhľad a rodičia im zároveň môžu vysvetľovať to, o čom sa na liturgii hovorí a čo sa tam robí. Takisto majú rodičia lepšiu kontrolu nad správaním dieťaťa. Postupom času tento štýl prežívania svätej liturgie pomáha deťom lepšie porozumieť tomu, čo je na liturgii (či iných bohoslužbách) dôležité.

Spovedelnice

Cirkev s veľkou vľúdnosťou vychádza v ústrety ľudskej slabosti, dovoľujúc nové pokánie po krste, ktoré sníma hriechy človeka.

V sviatosti pokánia veriaci, ktorí spáchali hriechy po krste a rozhodli sa pre nový život, skrze službu kňaza tým, že mu vyznajú svoje hriechy a prijmú od neho primerané pokánie, dostanú od Boha odpustenie svojich hriechov a zmieria sa s Bohom a Cirkvou (porov. CCEO, kán. 718). Takéto vyznanie hriechov – individuálne a integrálne (t.j. so všetkým, čo má obsahovať) – spojené s rozhrešením, predstavuje riadny spôsob, ktorým veriaci kresťan, vedomý si ťažkého hriechu, môže dosiahnuť odpustenie hriechov (porov. CCEO, kán. 720 §1).

Pre mnohých našich veriacich boli podmienky na spovedanie sa veľmi obtiažne: vysoký schodík vstupu do spovednice, nepraktické kľáčanie, veľmi rýchlo vydýchaný vzduch a následná vlhkosť vzduchu (tá však bola v celom chráme)... Tak sme sa snažili vytvoriť také miesto na spovedanie, ktoré by vyhovovalo hygienickým a spoločenským podmienkam.

Relikviáre a uctievanie ostatkov svätých

Už v najbližšom čase plánujeme v prednej ľavej časti lode umiestniť relikviáre s ostatkami svätých. K dnešnému dňu sme zaobstarali ostatky blažených P.P. Gojdiča, V. Hopku, Jozafáty Hordaševskej a ostatky sv. kríža.

Pod pojmom sväte ostatky a relikvie svätých rozumieme ostatky tiel svätcov, ako aj tie predmety, ktoré užívali svätci počas svojho života alebo boli s nimi v akomkoľvek spojení (odev, či mučenícky nástroj).

Cirkev nezaviedla uctievanie ostatkov, či relikvií nejakým direktívnym nariadením, ale túto zaviedol sám ľud. Cirkev túto aktivitu veriacich pripustila. Veriaci sa touto úctou povzbudzovali, v svojich srdciach udržiavali spomienku na svätca, na jeho čnosti a takto vyjadrovali navonok vedomie kresťanskej jednoty.

Uctievanie svätých ostatkov a relikvií svätých je teda považované za akt zbožnej úcty. Existuje niekoľko svedectiev o uctievaní ostatkov už z obdobia prvých kresťanov – napr. keď bol Ignác Antiochijský roztrhaný divokou zverou, jeho kosti boli s úctou pozberané, prenesené do Antiochie a uschované v jednej arche ako veľká vzácnosť. Euzébius (3. st) podáva svedectvo, ako pohania za čias Diokleciána a jeho prenasledovania kresťanov hádzali ostatky svätcov do mora, aby sa im nemohla preukazovať úcta. Kresťania sa snažili za každú cenu získať kosti mučeníkov a uschovávať ich na dôstojných miestach. Krv mučeníkov zachytávali do nádob, šatiek a kalichov a to isté sa dialo aj

s ostatnými rôznymi predmetmi, ktoré svätci počas svojho pozemského života; zvlášť schovávali nástroje, ktorými boli usmrtení, uctievať ich a kladúc ich na ich hroby.

Ostatky svätých a relikvií svätých sa vystavujú k verejnému uctievaniu. Uctievanie svätých takýmto spôsobom sa vždy vzťahuje na Boha, ktorý je obdivuhodný vo svojich svätých.

Využívajme aj tento nový modlitebný kútik v našom chráme k modlitbám nielen za seba, ale aj za iných a to s úctou, naliehavosťou, zápalom, dôverou a odvahou.

Zapaľovanie obetných sviec v chráme

V chráme sme rozšírili možnosť zapaľovania obetných sviec, ktoré sa teraz môžu zapaľovať nielen v predsieni chrámu pri ikone Matky ustavičnej pomoci, ale aj pred relikviami v chráme.

Obetná sviečka symbolizuje našu modlitbu, ktorá horí a vznáša sa pred Bohom. Plameň vyjadruje teplo a plameň našej lásky k Bohu. Svetlo sviečky nás vedie k túžbe byť synom a dcérou svetla, k túžbe zanechať temnotu zlých skutkov, myšlienok a túžob, aby z nášho života zmizol každý hriech a nepravosť. Je tiež symbolom Ježiša Krista: „*Ja som svetlo sveta!*“ (Jn 8,12)

Okrem týchto prác sa previedla základné hygienické vymaľovanie chrámu, odstránili sa drevené soklíky, kde sa nachádzalo množstvo špiny a nečistôt, urobila sa revízia svetiel a zásuviek v celom chráme, upravil sa vstup v chráme s ikonou Matky ustavičnej pomoci, vymenili sa niektoré svietidlá v chráme a natreli sa okná chrámu.

Náklady na prevedenú rekonštrukciu a ich pokrytie

Čo sa týka nákladov na rekonštrukciu, tak ku dňu 31.08. 2018 bolo preinvestovaných v rámci rekonštrukcie **8 766,55.- eur.**

Časť investičných výdavkov – vo výške 3 200.- eur - bola pokrytých vďaka dotácii z Mestského úradu. Veľká vďaka patrí pani primátorke PhDr. Jane Valovej a poslancom MsZ v Humennom.

Zvyšné náklady vo výške 5 566,58.- eur boli uhradené z milodarov (zvonček a dary) veriacich našej farnosti.

Ďalšie plánované investície v chráme

Plánujeme sa ešte viac v chráme „popasovať“ s vlhkosťou, je nutné zakúpiť nový kotol a zrenovovať kúrenie v chráme, vymaľovať strop v lodi s prihliadnutím na byzantskú architektúru a tiež previesť kompletnú rekonštrukciu sakristie.

Liturgický program

Liturgický program po 15. nedeli po Päťdesiatnici
od 03.09. do 09.09. 2018

Pondelok 03.09.	Sv. hieromučenik Antim, nikomédijský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) * Štefan s rod. 09:00 sv. lit. (slov.) otvorenie šk. roku GJZ 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Ján, Štefan a ost. z rod.
Utorok 04.09.	Sv. hieromučeník Babylas, biskup Veľkej Antiochie	06:30 sv. lit. (csl.) † Vasil', Mária, Vasil'... 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján, Mária, Renáta...
Streda 05.09.	Sv. prorok Zachariáš	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária, Štefan... 18:00 sv. lit. (slov.) † Emil, Štefan, Ľudovít...
Štvrtok 06.09.	Sv. muč. Eudoxios a spoločníci Prep. otec Archippos	06:30 sv. lit. (csl.) * Martin, Erika 18:00 sv. lit. (slov.) † Milan, Ladislav, Helena
Piatok 07.09.	Predprazdenstvo Narodenia Presvätej Bohorodičky Sv. muč. Sózont zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 08.09.	NARODENIE PRESVÄTEJ BOHORODIČKY mirovanie Púť manželských párov v Ľutine	07:30 sv. lit. (csl.) * Denisa 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Miriam
Nedeľa 09.09.	16. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. a spravodliví Joachim a Anna hl. 7	08:00 sv. liturgia (csl.) 1. * za farnosť 2. * Miroslav, Miloslava, Michaela, Lenka, Mária 10:00 sv. liturgia (slov.) * Jakub 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Mária, Ján, Miroslav s rod.

Liturgický program

Liturgický program po 16. nedeli po Päťdesiatnici

od 10.09. do 16.09. 2018

Pondelok 10.09.	Sv. muč. Ménodora, Métrodora a Nymfodora	06:30 sv. lit. (csl.) † Viera, Mária, Michal, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Ondrej
Utorok 11.09.	Naša prepodobná matka Teodora Alexandrijská	06:30 sv. lit. (csl.) † Marián, Ján, Anna, Ján... 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Ján, Júlia, Mária
Streda 12.09.	Sv. hieromuč. Autonomos	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal, Pavlína 18:00 sv. lit. (slov.) † Michal, Mária, Alžbeta...
Štvrtok 13.09.	Pamiatka založenia chrámu svätého vzkriesenia Krista a nášho Boha	06:30 sv. lit. (csl.) † Jozef 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Andrej, Anna, Michal
Piatok 14.09.	POVÝŠENIE SV. KRÍŽA zdržanlivosť od mäsa mirovanie	06:30 utiereň 07:30 sv. liturgia (csl.) * Alena s rod. 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Igor, Mária, Igor, Natália
Sobota 15.09.	Svätý veľkomučeník Nikita Presvätá Bohorodička Spolutrpiteľka deň pracovného pokoja	06:30 sv. lit. (csl.) * Martin 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef
Nedeľa 16.09.	17. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. veľkomuč. Eufémia hl. 8 Zbierka: Seminár Kalvársky odpust	08:00 sv. liturgia (csl.) * Pavol, Zita, Michal, Natália 10:00 sv. liturgia (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Stanislav, Katarína, Michal, Sofia, Matúš, Miriam, Matúš, Mária

Narodenie Presvätej Bohorodičky

(8. september)

Vo východnom obrade patrí sviatok Narodenia našej presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny (ľudový názov Narodenie presvätej Bohorodičky) k najstarším sviatkom Bohorodičky.

Evanjelium zaznamenalo veľmi málo zo života Presvätej Panny Márie. Nič sa v ňom nehovorí o jej narodení, mladosti, či jej zosnutí, ba dokonca sa nespomínajú ani mená jej spravodlivých rodičov. Odkiaľ o tom teda vieme? Vieme o tom z tradície Cirkvi a apokryfov.

Apokryfy sú židovské a kresťanské spisy, ktoré sa formou a obsahom podobajú kanonickým knihám Starého a Nového zákona, ale nepatria do kánonu inšpirovaných spisov. Kresťanské apokryfy opisujú niektoré udalosti zo života Ježiša Krista či Presvätej Matky, o ktorých sa nehovorí v evanjeliách.

Je veľmi ťažké určiť presný čas vzniku sviatku, ale existujú svedectvá, že už v 4. storočí (330) dala sv. Helena vybudovať v Jeruzaleme chrám na česť sviatku Narodenia Presvätej Bohorodičky.

Oficiálne zavedenie sviatku do liturgického kalendára sa pripisuje cisárovi Mauríciovi, ktorý žil v 6. storočí.

8. september sa stal sviatkom narodenia presvätej Bohorodičky zrejme aj preto, že v ten deň je deväť mesiacov od sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Ďalším možným dôvodom je to, že práve v tento deň bola posviacka chrámu v Jeruzaleme.

Pre Cirkev je príznačné to, že skôr oslavuje spomienku narodenia pre nebo, čiže dátum smrti. Sviatky Panny Márie a ešte aj sv. Jána Krstiteľa však tvoria výnimku.

Nasledujúci deň po sviatku Narodenia Bohorodičky je spomienka sv. Joachima a Anny (9. september). Ich úcta bola pomerne rýchlo rozšírená po zaradení sviatku Narodenia Bohorodičky do liturgického kalendára. Už v 6. storočí sa totiž objavujú prvé chrámy, ktoré boli zasvätené úcte sv. Anny. Cisár Justinian dal v roku 550 postaviť v Carihrade chrám na počesť sv. Joachima a Anny.

Kontakt

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 - 10.00	- - -
Utorok:	- - -	14.30 - 16.00
Streda:	8.00 - 10.00	14.30 - 16.00
Štvrtok:	- - -	14.30 - 16.00
Piatok:	8.00 - 10.00	- - -

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

Užitočné telefónne čísla

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Charita a sklad solidarity: 057 775 69 93

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho: 057 778 33 98

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**